

Уважаеми господин Президент,
Уважаеми господа министри
Уважаеми дами и господа

При подготовката за участие в този форум бях изкушена да поставя много въпроси-за детското здравеопазване ,за болничния мениджмънт,за историческия принцип на финансиране на лечебните заведения за болнична помощ и резултатите - демотивация за развитие и въвеждане на нови дейности и последиците- избора на сигурността пред развитието при голяма доза риск.(тук изключението е инвазивна кардиология)

Избрах да се спра на няколко проблема и считам,че са решими .

В условията на криза и ограничен финансов ресурс е изключително важно на всяко ниво в системата на здравеопазване да дефинираме проблемите,да с определим малко ,но истински приоритети и строго да ги спазваме , да намерим широка обществена подкрепа в припознаването на тези приоритети.

Много голяма част от нашите проблеми са дефинирани в европейски стратегически документи с цели ,подходи ,ресурси.

Предложението на Европейската комисия за програма „Здраве за растеж” е един от тези документи.Той е съотнесен към нашите проблеми,но при нас решенията не търпят отлагане до 2020 година.

Всички в Европа се стремим към едно -разработване на механизъм за предоставяне на по-голям обем здравни грижи с по-малко ресурс.

В тази връзка е необходим иновативен подход за справяне с недостига на работна сила и постигане на максимална ефективност.Тук е необходимо да търсим и използваме всички добри иновативни европейски практики.

Необходимо е да подобрим достъпа си до експертни медицински познания и иновативни продукти.Вторачени в проблема ние не търсим намерените добри решения.Обучението на мениджърите

в здравеопазването не е система от обучение за цял живот, а е стихийно придобиване на знания за определен управленски мандат. Управленският опит на мениджърите и административният капацитет почти никога не са обект на внимание.

Никой днес не се интересува от бенчмаркинг на лечебните заведения, а просто гледаме прогнозни бюджети, защото не с добра услуга, а с добър бюджет оцеляваме днес. Акредитацията е оценка, но тя не дава възможност за сравнителен анализ.

Другият голям проблем е демографията и най-значимият - застаряващото население и пряката му връзка с ефективно използване на ресурсите. Проблемата е важна, особено за някои региони на страната ни. Застаряващото население ще бележи необходимост от преразпределение на ресурсите и вида на предлаганите здравни и социални услуги. И тук сме пред предизвикателството да търсим правилните инвестиции за удължаване продължителността на живота и намаляване на преждевременната смъртност от хронични заболявания. Проблемът с терминално болните и палиативните грижи е от особено значение. Липсата на професионална домашна грижа, липсата на държавно финансиране за хосписите води до настаняването на тези болни в болници за активно лечение. Така тези болни се превръщат в най-скъпите пациенти, защото са с дълъг болничен престой. Когато бъдат изписани грижата се поема от близките, които продължително отсъстват от работа. Липсващите адекватни социални услуги също водят до излишни хоспитализации. Проблемите на тези болни трябва да се решават от мултидисциплинарни екипи. Към този проблем добавям непрекъснато растящия брой на здравно неосигурени лица и реалните възможности да бъде ограничен достъпа им до здравна помощ, или лечебните заведения да правят невъзстановими разходи за лечение на тези пациенти.

Друг проблем, или по-скоро друга възможност за здравеопазването ни са средствата от Европейския съюз. За съжаление в този програмен период не бяха големи. Едната възможност беше ОП "Конкурентноспособност" - в повечето случаи областните болници не могат да са бенефициенти, защото са големи предприятия. А за мерки за енергийна ефективност за Фонд Козлодуй възможностите са само теоритични, поради голямата конкуренция и то предимно с Общините.

Надявам се в новия програмен период да имаме шансове за:

- мерки за енергийна ефективност,
- технологично обновление
- продължително обучение,вкл.и обучение на медицински персонал на всички нива за реакции при извънредни ситуации.

В заключение без да мисля,че някой друг ще реши проблемите ни считам,че за част от тях можем да ползваме готови решения,чужд опит и европейско финансиране Здравния сектор е има нужда от партньори и аз имам преки наблюдения колко полезно може да бъде ефективно партньорство с европейска болница.

Благодаря за предоставената възможност .

Д-р Нели Савчева-изпълнителен директор
МБАЛ”Д-Р Тота Венкова”
Гр.Габрово